

هدف و ماهیت:

امروزه در دنیا علی‌رغم پیشرفت‌های علمی که در زمینه‌های مختلف صورت گرفته است، هنوز هم مساله غذا از نظر اجتماعی و اقتصادی در درجه اول اهمیت قرار دارد و به عنوان یک مساله استراتژیک مطرح می‌باشد. به طوری که موقعیت یک کشور را با سطح و نوع غذای مردم آن کشور محک می‌زنند و بدون شک در میان مواد غذایی آنچه بسیار اهمیت دارد و جزء لاینفک مواد غذایی روزانه است، پروتئین حیوانی است که از طریق دام تهیه می‌شود.

حال از همین جا می‌توان به اهمیت دانش دام پزشکی پی‌برد، چرا که حفظ و حراست بهداشت دام‌ها بر عهده یک دام پزشک است. یعنی یک دام پزشک با تامین بهداشت و مبارزه با عوامل تهیه کننده حیات دام، طیور، آبزیان و حشرات مفید، ضمن اقدامات بهداشتی لازم برای افزایش طول عمر آن‌ها، با تامین سلامتی این دسته از موجودات کمک می‌کند که بازدهی تولیدی و خدماتی آن‌ها بیشتر بشود.

از طرف دیگر یک دام پزشک وظیفه مبارزه با بیش از ۴۰۰ بیماری مشترک بین انسان و حیوان را دارد، بیماری‌هایی که به صورت مستقیم (تماس با دام آلوده) و غیرمستقیم (استفاده از تولیدات یا فرآوردهای دامی) به انسان منتقل شده و حیات او را به مخاطره می‌اندازد. و بالاخره دام پزشک در حفظ محیط زیست نقش بسزایی دارد چرا که به مبارزه با بیماری‌های وحش و همچنین بیماری‌های مشترک بین انسان و وحش می‌پردازند. که البته در کشور ما کمتر به این نقش توجه شده است.

دانشجویانی که وارد رشته دام پزشکی می‌شوند باید حدود ۲۲۰ واحد درسی را در ۶ سال بگذرانند که این واحدها در سه مقطع متوالی علوم پایه، پاتوبیولوژی و علوم درمانگاهی تدریس می‌شود. یعنی در آغاز دانشجو طی ۲ سال علوم پایه را می‌گذراند و سپس در ۲ سال بعد، درس‌های پاتوبیولوژی شامل میکروبیولوژی، آسیب‌شناسی، انگل‌شناسی و بهداشت و کنترل مواد غذایی را مطالعه می‌کند و بالاخره وارد دوره علوم درمانگاهی می‌شود که این دوره خود شامل دو بخش درس‌های نظری و عملیاتی و بخش کارورزی می‌شود. به همین دلیل دانشجوی این رشته در علوم پایه پزشکی بنیه علمی خوبی دارد و حتی در دوره‌های تحصصی ایمونولوژی، ویروس‌شناسی و ... همپای فارغ‌التحصیلان پزشکی شرکت کرده و موفق نیز می‌شود.

دام پزشکی علم شناخت بیماری‌های دامی اعم از بیماری‌های مشترک بین انسان و حیوان یا بیماری‌های خاص دام، پیشگیری از بیماری‌ها، معالجه بیماری‌ها و همچنین علم تعذیه انسان و دام می‌باشد.

از سوی دیگر در اکثر کشورها از جمله کشور ما، دام پزشکان در تحقیقات پایه پزشکی نقش مهمی دارند. برای مثال دکتر جی‌بانگ عامل تب مالت انسان و سقط جنین دام‌ها را کشف کرد و نشان داد که استفاده از توپرکولین برای تشخیص سل در انسان وسیله بسیار خوبی است و یا جی‌رامون با کشف سرم ضد دیفتیری جان میلیون‌ها کودک جهان را نجات داد.

این توانایی از آنجا نشأت می‌گیرد که از یک طرف کار با دام محدودیت‌های کار با انسان را ندارد یعنی می‌شود بر روی تعداد زیادی از حیوان با وجود احتمال بیماری یا مرگ آزمایش نمود، کاری که در علوم میکروبیولوژی، فارموکولوژی و فیزیولوژی انجام می‌گیرد. و از سوی دیگر یک دام پزشک دید و سیعتری درباره حیوانات دارد و می‌تواند به روی حیوانات مختلف تحقیق بکند.

از نظر سازمان بهداشت جهانی هدف نهایی دام پزشکی درمان حیوانات نیست، بلکه دقیقاً تامین مواد غذایی و بهداشت انسان می‌باشد. چرا که با واکسیناسیون دام‌ها می‌توان از مرگ و میر آنها جلوگیری کرد و بر میزان فرآورده‌های دامی افزود و در نتیجه مواد پروتئینی لازم برای جیره غذایی انسانی را تامین نمود. موادی که مقاومت انسان‌ها بخصوص کودکان را در مقابل کلیه بیماری‌ها، افزایش می‌دهد و نه تنها باعث کاهش قابل ملاحظه هزینه‌های درمانی می‌شود، بلکه جامعه‌ای سالم و فعال بوجود خواهد آورد. از سوی دیگر دام پزشکی در پیشگیری از بیماری‌های مشترک بین حیوانات و انسان نقش بسیار مهمی دارد. بیماری‌هایی که می‌تواند بهداشت عمومی یک جامعه را به خطر بیندازد.

توانایی های مورد نیاز و قابل توصیه:

مهتمرین وظیفه یک پزشک شناخت بیماری با توجه به عالیم و نشانه ها و اظهارات بیمار است. کاری که با توجه به عالیم مشابه و مشترک برای بیماری های مختلف و همچنین تنوع بیماری ها بسیار دشوار می باشد. اما با این وجود کار یک پزشک در مقایسه با دام پزشک سهل تر است چرا که در شناخت و معالجه بیماری انسانی ، می تواند از خود بیمار کمک بگیرد. اما یک دام پزشک در معالجه بیماری حیوانات تنها با برسی و پژوهش و با تکیه بر داشت خود می تواند به بیماری پی ببرد.

یک دام پزشک علاوه بر دانش بسیار و قدرت تجزیه و تحلیل باید زیرک و هوشیار نیز باشد. چون از یک سو بیمار او نمی تواند درد خود را بیان کند و دام پزشک که باید خود موفق به شناخت بیماری گردد و از سوی دیگر بسیاری از دامداران سنتی ما هنوز فرهنگ استفاده از دام پزشک را پیدا نکرده اند و در نتیجه با مشاهده دام بیمار در ابتدا خود از راه های سنتی که بسیاری از اوقات اشتباه نیز هست، به معالجه دام می پردازند و بعد از این که بیماری به اوج خود رسید و یا حتی دام به بیماری تازه ای دچار گردید، به دام پزشک مراجعه می کنند و تازه هنگام مراجعه به دام پزشک نیز نمی گویند که قبل از چه داروها و یا روش های درمانی استفاده کرده اند و در نتیجه اگر یک دام پزشک زیرکی و هوشیاری لازم را نداشته باشد، در شناخت بیماری اشتباه می کند.

درس زیست شناسی یکی از درس های مهم رشته دام پزشکی است. همچنین دانشجوی این رشته هر چقدر که تلاش بکند اگر به زبان انگلیسی و یا یک زبان بین المللی دیگر مسلط نباشد، نمی تواند در این رشته موفق گردد، چرا که امروزه اطلاعات علمی بخصوص در علومی مثل ایمونولوژی روز آمد شده است و تا دانشجویی به زبان انگلیسی مسلط نباشد، نمی تواند از اطلاعات جدید با خبر شده و یا از کتب مرجع استفاده بکند.

بدون شک دانشجوی این رشته باید از سلامت جسمانی برخوردار باشد اما قدرت بدنی در همه بخش های دام پزشکی مطرح نیست . برای مثال در مراکز تحقیقاتی و آزمایشگاهی و یا برای معالجه دام های کوچک نیازی به قدرت بدنی بالا نیست اما در معالجه دام های بزرگ ، قدرت بدنی بالا می تواند کار یک دام پزشک را راحت تر کند. یک دانشجوی دام پزشکی بعد از فارغ التحصیلی باید گاه در دل یک روستا به مداوای حیوانات پردازد و بدون شک چنین کاری جز به یاری عشق و علاقه امکان پذیر نمی باشد.

وضعیت ادامه تحصیل در مقاطع بالاتر:

فارغ التحصیلان دوره دکترای عمومی دام پزشکی می توانند بر حسب علاقه در بیش از ۱۴ گرایش تخصصی مختلف در علوم دام پزشکی (آسیب شناسی ، انگل شناسی ، میکروبیولوژی ، کلینیکال پاتولوژی ، علوم تشریحی ، بیماری های طیور ، بیماری های داخلی دام بزرگ ، بیماری های داخلی دام کوچک ، جراحی ، رادیولوژی ، بیماری های ماهی و آبزیان ، بهداشت مواد غذایی ، مامائی و بیماری های تولید مثل ...) و همچنین علوم پایه پزشکی و بیوتکنولوژی ادامه تحصیل بدهند. در دوره دکترای تخصصی دام پزشکی به تناسب رشته تعداد ۶۰ واحد تخصصی گذرانده می شود و دانش تخصصی دانشجو در یک زمینه خاص گستردگر می گردد. هدف از اجرای دوره های تخصصی دام پزشکی ، تامین اعضای هیأت علمی مورد نیاز برای دانشکده های دام پزشکی و محققان موسسات پژوهشی وابسته و در نهایت تامین نیروی انسانی متخصص مورد نیاز برای خدمات تخصصی دام پزشکی است.

آینده شغلی و بازار کار"

خبر اول :

بیماری های دامی در کشورهای جهان سوم ، سالیانه ۳۰ میلیون تن از شیر دام ها می کاهد، که این رقم تامین کننده شیر سالیانه ۲۰۰ میلیون کودک به میزان ۲ لیوان شیر در روز می باشد.

خبر دوم :

تنها با مبارزه منظم داروئی با کرم های نخی شکل دستگاه گوارش گوسفنده و بز، می توان سالیانه ۱۵۰ میلیون کیلوگرم گوشت قرمز بیشتر در کشور تولید کرد.

در حال حاضر بیش از ۱۰۰۰ میلیون واحد دامی و همچنین حدود ۶۰۰ تا ۸۰۰ میلیون قطعه طیور در کشور وجود دارد. تنها با تکیه بر هر یک از خبرهای فوق می‌توان متوجه نیاز کشور به متخصصان دام پزشکی شد. چرا که حفظ بهداشت و سلامت جامعه و همچنین توسعه دامپروری کشور تنها با حمایت بخش دام پزشکی امکان‌پذیر است. فارغ‌التحصیلان دام پزشکی می‌توانند در مراکز مختلفی از جمله سازمان دام پزشکی، موسسه تحقیقات و تولید واکسن رازی، شرکت‌های تولید دارو و فرآورده‌های دامی، شرکت‌های تولید مواد غذایی با فرآورده‌های دامی، واحدهای دامپروری دولتی و خصوصی و آزمایشگاه‌های تشخیص بیماری‌های دامی و بیماری‌های انسانی فعالیت بکنند.

درس‌های پایه، بالینی و اختصاصی دوره دکترای دام پزشکی

درس‌های پایه برای دوره دکترای دام پزشکی	درس‌های پایه بالینی دوره دکترای دام پزشکی
فیزیک پزشکی	عملیات درمانگاهی دام بزرگ
بیوشیمی ۱ و ۲	عملیات درمانگاهی دام‌های کوچک
فیزیولوژی ۱ و ۲	عملیات درمانگاهی مامایی
ژنتیک حیوانی	عملیات درمانگاهی طیور
جانور‌شناسی عمومی	
آمار حیاتی	

درس‌های اصلی برای دوره دکترای دام پزشکی

اصول همه‌گیرشناسی	اصول تغذیه دام
تغذیه اختصاصی دام	تغذیه اختصاصی طیور
آسیب‌شناسی عمومی	آسیب‌شناسی اختصاصی
باکتری‌شناسی عمومی	باکتری‌شناسی اختصاصی و بیماری‌های باکتریایی
کالبد‌شناسی پایه	کالبد‌شناسی مقایسه‌ای ۱ و ۲
انگل‌شناسی و بیماری‌های انگلی ۱ و ۲ و ۳ و ۴	قارچ‌شناسی و بیماری‌های قارچی
ویروس‌شناسی و بیماری‌های ویروسی	ایمن‌شناسی و سرم‌شناسی
سم‌شناسی (اختیاری)	فارماکولوژی ۱ و ۲
ماهی‌شناسی عمومی	جنین‌شناسی (نظری)
اصول انتخاب و تلقیح مصنوعی دام	بهداشت و پرورش دام
بهداشت و پرورش طیور	تکثیر و پرورش ماهی

اصول اصلاح نژاد دام	پرورش و بیماری های زنبور عسل
اصول کالبدگشایی و نمونه برداری	اصول هوشبری (نظری)
	اصول معاینه دام

درس های اختصاصی برای دوره دکترای دام پزشکی

بیماری های اندام های حرکتی	زبان تخصصی ۱
بیماری های درونی دام های بزرگ (نظری)	بیماری های متابولیک دام (نظری)
بیماری های طیور (نظری)	بیماری های درونی دام های کوچک (نظری)
بیماری های مشترک انسان و دام (نظری)	بیماری های ماهی
جراحی عمومی دام های بزرگ	رادیولوژی دام پزشکی
مسومومیت های دام (نظری)	جراحی عمومی دام های کوچک
کلینیکال پاتولوژی	مامایی دام پزشکی
کنترل کیفی و بهداشتی مواد غذایی	بهداشت و صنایع شیر
	صنایع مواد غذایی با منشاء دامی (نظری)

پایان نامه ها برای دوره دکترای دام پزشکی
پایان نامه و گزارش تحقیق ۱ و ۲ و ۳
کارورزی داخلی دام های بزرگ ۱ و ۲
کارورزی داخلی دام های کوچک ۱ و ۲
کارورزی بیماری های طیور ۱ و ۲
کارورزی جراحی دام های بزرگ ۱ و ۲
کارورزی جراحی دام های کوچک ۱ و ۲
کارورزی مامایی ۱ و ۲
کارورزی کالبدگشایی مرکز تشخیص
کارورزی آزمایشگاه مرکز تشخیص

کارآموزی دوره دکترای دام پزشکی
کارآموزی ۱ تابستان بین سال ۴ و ۵
کارآموزی ۲ تابستان بین سال ۵ و ۶